

[Indenrigsministeren.]

sens Ansvar. Det har ikke paa nogen Maade været min Opgave. Min Opgave har været at skabe Orden paa det Omraade, det her drejer sig om. Og jeg ved overhovedet ikke, hvad det ærede Medlem hentyder til, naar han siger, at fra min tidligere Praksis, formentlig her i Rigsdagen, maatte man regne med, at jeg i dette Tilfælde straks vilde have sat en Undersøgelse i Gang. Hvad mener det ærede Medlem? Jeg erindrer, at jeg ogsaa tidligere her i Rigsdagen har deltaget i Forhandlinger som mit Partis Ordfører i Tilfælde, hvor der havde været Sammenbrud af Pengeinstitutter, og jeg har været med til at fremme en Ordning i Løbet af ikke ret mange Timer, uden at det er mig bekendt, at jeg som Betingelse herfor har forlangt, at den paagældende Minister skulde sætte en Undersøgelse i Gang.

En anden Bemærkning af det ærede Medlem viser ligeledes, at det ærede Medlem ikke gør sig den Ulejlighed at skelne i denne Sag. Det ærede Medlem spørger, om jeg mener, det er forsvarligt, at der er Tilfælde, hvor Reserver er anbragt i 3die Prioriteter. Her vil jeg bede det ærede Medlem erindre, hvad jeg sagde før: der findes ikke nogen Tilsynslov overfor Hypotekforeninger, og hvis man vil forlange, at jeg paa det nuværende Tidspunkt skal anstille en Undersøgelse paa det Omraade, saa kan jeg ikke gøre det i Kraft af, at en Tilsynslovgivning har gjort noget saadant urigtigt. Og det ærede Medlem vil dog formentlig ikke mene, at der i dette Forhold i sig selv skulde ligge noget bedragerisk; det vilde jo være noget andet.

Hvis man vil følge det ærede Medlem i dette — ja, jeg vil ikke sige blodtørstige Ønske, men i dette Ønske om en hurtig Fremgangsmaade med Hensyn til Undersøgelse overfor den tidligere Ledelse, saa synes jeg ærlig talt, man skulde ønske, at dette Lovforslag hurtigst muligt blev gennemført, idet Gennemførelsen deraf jo giver Anledning til at blive bekendt med Dispositionerne fra den tidligere Ledelses Side, hvad Indenrigsministeriet i dette Øjeblik slet ikke har nogen Mulighed for.

Hvad enten man derfor ser paa Sagen fra den ene eller den anden Side, er det ærede Medlems Stilling til Sagens Behandling, saa vidt jeg kan se, fuldkommen umotiveret set fra saglige Synspunkter. Men hertil kommer endelig, at jeg tror, jeg med nogenlunde Sikkerhed kan sige, at det aldeles overvældende Tal af Laantagere og Obligationsejere ønsker Fasthed gennemført

i denne Forenings Ledelse hurtigst muligt. Jeg har, efter at dette Lovforslag blev fremsat, hverken i Pressen eller andet Sted set Udtalelser fra de interesserede Parter om, at dette Lovforslag maa man virkelig se nøjere paa, det er man utilfreds med. Nej, saa vidt jeg overhovedet har set eller hørt noget fra de paagældende Kredse, lyder det til mig: Lad os hurtigst muligt faa denne Lov gennemført!

Christmas Møller: Det er fuldkommen urigtigt, naar den højtærede Minister og det ærede Medlem Hr. Duborg siger, at mit Parti har kædet Kravet om en Undersøgelse mod den gamle Ledelse til Gennemførelsen af denne Sag. Det har vi aldeles ikke gjort. Vi har spurgt, om Ministeren ikke vilde foranledige en Undersøgelse, og Ministeren kunde jo blot svare paa dette; og vi har i øvrigt sagt, at vi mente, der maatte bedre Tid til Behandling af Sagen.

Den højtærede Indenrigsminister var forundret over, at jeg kunde sige til ham, at jeg dog kendte Tilfælde, hvor han var ivrig efter Undersøgelse. Jeg tænkte ikke hermed paa den højtærede Ministers Stilling som Medlem af dette høje Ting, men paa en stor Affære, som for nylig har fundet sin Afgørelse ved Domstolene, og med Hensyn til hvilken den højtærede Indenrigsminister var ivrig efter Undersøgelse. (*Indenrigsministeren* [Dahlgaard]: Hvad er det for en?). Ja, den højtærede Indenrigsminister behøver jo ikke at lade mere ubegavet, end den højtærede Indenrigsminister er.

Den højtærede Indenrigsminister sagde til mig, at vi har forlangt, at han i den forløbne Maaned blot skulde været løbet rundt og have undersøgt, hvem der havde Ansvaret — og den højtærede Minister vilde gerne give det Indtryk af, at vi var blodtørstige. Nej, sagde Ministeren, han havde rigtig nok gjort et stort og gavnligt Arbejde for at samle alle de forskellige Interesser. Men jeg har heller ikke forlangt noget saadant af den højtærede Minister; Indenrigsministeren kunde blot i Dag have sagt, at der var ikke Tid til at gøre det Arbejde, eller at han senere vilde komme tilbage til det. Der er af Udvalget stillet det Spørgsmaal til ham, om han har foretaget en Undersøgelse, eller om han agter at lade en saadan foretage. Men det agter Ministeren altsaa ikke, og han skyder sig ind under, at der ikke findes en Tilsynslov — efter min Opfattelse et meget daarligt Argument.

Hvad angaar selve Behandlingen her i Tinget, kan det ikke nytte, at den højtærede Indenrigsminister kommer til os og siger, at